

Tfærhning: Den ærede Rigsdagsmand for Manibo Amts Afd. Valgkreds (Monrab) tager sig det efterhaanden meget nær, naar man siger: Saaledes og saaledes, er det paa andre Steder; er det af Fortrydelse over, at det ærede Medlem Intet veed — men det kan jeg jo ikke gjøre ved. Naar han imidlertid vil fremsætte den specielle Kundskab i Modsetning til en udtalt almindelig, som om denne var svækket ved det specielt Fremsatte, saa skulde det dog vises, at det Specielle var i Modstrid med det Almindelige; men naar det nu viser sig, at det Specielle stemmer med det Almindelige, om ikke overalt i hele Verden, om ikke i Afrika, saa dog paa mange Steder, hvor der er Jernbaner og Expropriation, saa kunde man jo sige, at fra det Bevist, som gjennem det Enkelte var ført for, at en Deel af det Almindelige var rigtig, kunde man slutte, at ogsaa det Dvrige var rigtigt, og dermed fik det jo altsaa sin Betydning. Det gik dermed idag, som det gik med Godeloven igaar; det specielt Anførte, som ramte det, der foreslaa, var complet rigtigt, og det Almindelige var ligesaa rigtigt, men de enkelte Ting, der bleve fremsførte derimod, vare udenfor det, som foreslaa.

Justitsministeren: Da jeg forrige Gang havde Ordet, erindrede jeg ikke at udtale mig over de af det ærede Udvalg stillede Forslag. Hvad angaaer Endringsforslagene under Nr. 1 og 4, da havde jeg hellere seet, at Loven var bleven retableret ganske saaledes, som den kom fra Landstinget, saa at det var Bygningscommissionen, der paa Amtets Approbation havde at tage Bestemmelse i de omhandlede Tilfælde. Grunden, hvorfor denne Bestemmelse fandtes i Loven, var naturligtvis den, at man frygtede for, at Bygningscommissionen paa Grund af dens Medlemmers personlige Forhold til Bygningsæterne i den paagældende Kjøbstad skulde være tilbøielig til at afsøge mere fra Lovens Bestemmelser, end der var tilstrækkelig Anledning til. Nu har jeg imidlertid ikke Valget imellem det oprindelige Udkast's Bestemmelser og den Forandring, som her foreslaaes, men der foreligger jo nu kun

Valget mellem dette Forslag og det, der blev vedtaget ved 2den Behandling, og saa maa jeg, i Genhold til hvad jeg dengang udtalte, foretrække den Affattelse, som er foreslaaet under Nr. 1 og 4. Hvad Udvalgets øvrige Endringsforslag angaaer, har jeg Intet derimod at erindre, men finder, at Loven ved dem bringes mere tilbage til den Affattelse, den havde, da den blev indbragt her i det høit ærede Thing; dog skal jeg med Hensyn til den Frist af 5 Aar, der er foreslaaen optagen i § 12, bemærke, at det forekommer mig, den er temmelig lang, uden at jeg dog har fundet Anledning til at foreslaae den indskrænket mere.

Da ikke Flere begærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Forslag til § 2 af Jepsen, Herz, Kinch, Warming, Schytte, P. Knudsen, Neergaard, Thune, Krogh, Klee, Buchwald, Fischer, L. C. Pedersen, C. A. H. Hansen og Gad:

Ordene midt i Paragraphen: „Foretrækker — og er han i saa Fald“ udgaae, og istedetfor sættes efter Ordene: „uvillige Mænds Skjon“:

„Gaaer dette tillige ud paa, at Afstaaelsen vil medføre en væsentlig og vedvarende Forringelse af Eiendommens Værdi, kan Eieren fordrø hele Eiendommen overtagen af Kommunen efter Taxation; men forsaavidt Eieren ikke herom fremsætter Paastand, og Kommunen foretrækker at overtage hele Eiendommen for sammes Taxationssum, fremfor at betale den for den forlangte Grunds Afstaaelse bestemte Godtgørelse, er Kommunen dertil berettiget. Overtages hele Eiendommen af Kommunen, er Eieren“

forkastedes med 61 Stemmer mod 10.

2) Udvalgets Forslag til § 3:

At i næstfølgende Linie Ordene „med Kommunalbestyrelsens Approbation“ udgaae, vedtoges eenstemmigt med 68 Stemmer.